

2 PETRUS

3:10-18

De wederkomst en de nieuwe hemel en aarde vanuit amillennialistisch perspectief.

GELEZEN UIT

Herziene Statenvertaling

BELUISTER OF BEKIJK

versvoorvers.org/2-petrus/3-10-18

BELUISTER OF BEKIJK

Inhoud

1	Inleiding en lezing van 2 Petrus 3:10-13	2 min	4
2	Het premillennialisme en Openbaring	3 min	5
3	Het duizendjarig rijk in de kerkgeschiedenis	4 min	6
4	De terugkerende cycli in Openbaring	2 min	8
5	Het duizendjarig rijk als het huidige tijdperk	3 min	9
6	Het laatste oordeel en de nieuwe schepping	3 min	11
7	De dag van de Heere en het einde van de wereld	4 min	13
8	De schepping wordt bevrijd van de vloek	2 min	15
9	Opstanding en vernieuwing vallen samen	2 min	17
10	De opstanding van rechtvaardigen en goddelozen	2 min	19
11	De laatste dag in het onderwijs van Jezus	2 min	20
12	Preterisme en de verwoesting van Jeruzalem	4 min	21
13	De nieuwe hemel en aarde bij Jesaja	4 min	23
14	Het nieuwe verbond als voorproefje	3 min	25

15	Van de zondvloed naar het oordeel door vuur	3 min	27
16	Heilig leven en Gods geduld	2 min	28
17	Petrus erkent Paulus' brieven als Schrift	2 min	30
18	Petrus erkent Paulus als apostel	2 min	31
19	Waakzaam blijven en groeien in genade	3 min	32
	Om verder te lezen		34

1

Inleiding en lezing van 2 Petrus 3:10-13

We hebben nog een klein gedeelte van 2 Petrus hoofdstuk 3 te gaan voordat we klaar zijn met dit boek. Hoofdstuk 3, vers 10 tot en met 18, ligt nog voor ons. Dit gedeelte is verdeeld in twee hoofdonderdelen: vers 10 tot en met 13, en daarna vers 14, dat begint met:

Daarom, geliefden, terwijl u deze dingen verwacht, beijver u om onbevlekt en smetteloos door Hem bevonden te worden in vrede

2 PETRUS 3:14

Vers 10 tot en met 13 zullen dus enkele begrippen uiteenzetten, een stukje theologie. Het 'daarom' dat daarop volgt, zal de toepassing van die begrippen zijn.

Vers 10:

Maar de dag van de Heere zal komen als een dief in de nacht. Dan zullen de hemelen met gedruis voorbijgaan en de elementen brandend vergaan, en de aarde en de werken daarop zullen verbranden. Als deze dingen dus allemaal vergaan, hoedanig behoort u dan te zijn in heilige levenswandel en in godsvrucht; u, die de komst van de dag van God verwacht en daarnaar verlangt, de dag waarop de hemelen, door vuur aangestoken, zullen vergaan en de elementen brandend zullen wegsmelten. Maar wij verwachten, overeenkomstig Zijn belofte, nieuwe hemelen en een nieuwe aarde, waar gerechtigheid woont.

2 PETRUS 3:10-13

2

Het premillennialisme en Openbaring

Bij een passage als deze is het onmogelijk om te voorkomen dat mijn amillennialistische overtuigingen naar voren komen tegenover de premillennialistische overtuigingen, omdat deze twee stelsels dit scenario verschillend zien. Premillennialisme is een stelsel dat ervan uitgaat dat Jezus, wanneer Hij terugkomt, op deze aarde een rechtvaardige heerschappij zal vestigen voor duizend jaar. Aan het einde daarvan zal satan voor een korte tijd worden losgelaten. Hij zal een opstand proberen te ontketenen, maar die zal worden neergeslagen en hij zal aan het einde van de duizend jaar in de poel van vuur worden geworpen. Daarna zullen er nieuwe hemelen en een nieuwe aarde zijn. Na de duizend jaar zal de huidige kosmos ontbonden worden en zullen er nieuwe hemelen en een nieuwe aarde worden geschapen.

Dit scenario en deze chronologie zijn bijna volledig ontleend aan Openbaring hoofdstuk 19, 20 en 21. In hoofdstuk 19 van Openbaring, ongeveer halverwege het hoofdstuk, zien we dat Johannes een Ruiter op een wit paard ziet, Die duidelijk Christus is. Er komt een zwaard uit Zijn mond, waarmee Hij eropuit trekt en de volken slaat en overwint. Aan het einde van hoofdstuk 19 wordt een slachting onder de vijand uitgebeeld. De meesten geloven dat wat Johannes met deze Ruiter op het witte paard ziet, de wederkomst van Christus is.

Dan komt hoofdstuk 20. In hoofdstuk 20 is er een engel met een ketting die satan voor duizend jaar bindt. Na die duizend jaar wordt satan voor een tijd losgelaten, ontketent hij zijn opstand en wordt hij vernietigd, zoals ik zojuist zei. Dat is hoofdstuk 20. Aan het einde van hoofdstuk 20 is er een oordeel waarbij allen van wie de naam niet in het boek des levens geschreven staat, in de poel van vuur worden geworpen, net als satan en het beest en de valse profeet in dat hoofdstuk.

Dan staat er in hoofdstuk 21 van Openbaring:

En ik zag een nieuwe hemel en een nieuwe aarde, want de eerste hemel en de eerste aarde waren voorbijgegaan. En de zee was er niet meer.

OPENBARING 21:1

Vervolgens beschrijven hoofdstuk 21 en 22 vooral het nieuwe Jeruzalem in de nieuwe schepping.

Wat we dus zien als we Openbaring 19, 20 en 21 doorlezen, is wat de wederkomst van Christus lijkt te zijn in Openbaring 19, een rechtvaardige heerschappij van duizend jaar in hoofdstuk 20, en daarna de nieuwe hemelen en de nieuwe aarde in hoofdstuk 21. Deze kijk op die hoofdstukken heeft geleid tot wat we de premillennialistische opvatting noemen. Het betekent dat Jezus vóór het duizendjarig rijk zal terugkomen. Premillennialistisch betekent dat Christus vóór het duizendjarig rijk terugkomt. De gedachte is dus dat Jezus in hoofdstuk 19 komt. In hoofdstuk 20 is er een duizendjarig rijk waarin Christus op aarde regeert. Daarna zijn er nieuwe hemelen en een nieuwe aarde in hoofdstuk 21 en verder.

3

Het duizendjarig rijk in de kerkgeschiedenis

Dit is in onze tijd een zeer wijdverbreide opvatting, en die werd ook in de oudheid in de kerk aangehangen. In ongeveer de eerste drie eeuwen waren er veel premillennialisten in de kerk. Enkele belangrijke waren Justinus de Martelaar, Papias, Irenaeus, Tertullianus en Hippolytus. Dit waren premillennialisten. De Didache verwoordde ook het premillennialisme. Er waren dus premillennialisten in de vroege kerk.

Maar niet de hele kerk was premillennialistisch. Justinus de Martelaar, die premillennialistisch was, vermeldt in zijn dialoog met Trypho, een Jood, dat er veel christenen waren die het zuivere geloof aanhingen, ware christenen, die het oneens waren met zijn premillennialistische opvattingen. We hebben hun geschriften niet, maar we hebben dan ook niet heel veel geschriften uit die vroege tijd. We hebben

slechts een greep uit het werk van enkele schrijvers uit de eerste paar eeuwen. We weten niet hoeveel van hen premillennialistisch waren en hoeveel niet. Volgens Justinus waren er velen die niet in het premillennialisme geloofden. De geschriften die we hebben, die bewaard zijn gebleven, zijn toevallig premillennialistische geschriften. De geschriften van anderen die niet premillennialistisch waren, zijn niet bewaard gebleven. We kunnen er dus eigenlijk niet veel over zeggen.

Wat we echter wel weten, is dat Origenes in de derde eeuw, dus in de jaren 200, een opvatting aanhing die meer overeenkomt met wat we amillennialisme noemen. Nog later maakte Augustinus, die ook amillennialistisch was, die opvatting min of meer tot de standaard in de kerk. Vanaf Augustinus, vanaf ongeveer 400 na Christus, was de kerk dus volledig amillennialistisch, tot zelfs na de Reformatie, want de reformatoren waren amillennialistisch. De Rooms-Katholieke Kerk was amillennialistisch, maar vóór die tijd was Augustinus dat, en vóór hem was Origenes dat. Na de Reformatie waren Luther, Calvin en Zwingli amillennialistisch.

Het premillennialisme kwam in de negentiende eeuw weer op, nadat het gedurende 1500 jaar van het tijdperk van de gemeente vrijwel verdwenen was. Toen het weer opkwam, verscheen het in de vorm van de bedelingenleer. John Nelson Darby heeft de bedelingenleer bedacht. Vóór Darby was er in de kerk nooit onderwijs volgens de bedelingenleer geweest. Er was wel premillennialisme, maar dat was geen bedelingenleer. De bedelingenleer was een opvatting die het volk Israël een centrale plaats gaf in Gods handelen. Die had ook verschillende andere kenmerken die nooit eerder in de kerk waren onderwezen, waaronder een opname vóór de grote verdrukking: het idee dat de opname plaatsvindt vóór de grote verdrukking. Dit werd niet onderwezen door de premillennialisten in de begintijd van de gemeente.

Wat we dus kunnen zeggen, is dat de kerk gedurende het grootste deel van haar geschiedenis het amillennialisme heeft gekend. In de moderne tijd is er een zeer sterke heropleving van het premillennialisme, in de vorm van het darbyisme of de bedelingenleer. In de vroege gemeente was er ook een andere vorm van premillennialisme, die we historisch premillennialisme noemen. Zij geloofden in een toekomstig duizendjarig rijk nadat Jezus terugkomt, dus dat is premillennialistisch.

Maar zij geloofden niet in de opname vóór de grote verdrukking en in een overheersende positie van Israël en dergelijke dingen. Dat werd pas onderwezen in Darby's tijd, in de negentiende eeuw.

Ik zeg dat allemaal omdat het premillennialisme al heel lang bestaat, hoewel er daartussen een lange tijd was waarin er eigenlijk niemand in geloofde. In de vroege gemeente geloofden sommige mensen erin, en veel christenen geloven er nu in. Het is volgens mij grotendeels gebaseerd op deze volgorde in Openbaring: de wederkomst van Christus in hoofdstuk 19, het duizendjarig rijk in hoofdstuk 20, de nieuwe hemelen en de nieuwe aarde in hoofdstuk 21.

4

De terugkerende cycli in Openbaring

De amillennialistische opvatting waarnaar ik verwees, houdt in dat het duizendjarig rijk chronologisch niet op de wederkomst van Christus volgt, zelfs als Openbaring 19 over de wederkomst van Christus gaat, de Ruiter op het witte paard. Sommige mensen vatten trouwens het feit dat Hij de aarde slaat met het zwaard uit Zijn mond, Zijn Woord, symbolisch op. Zij zien daarin de kerk die eropuit trekt en de volken overwint door het Evangelie te prediken, in plaats van de wederkomst van Christus. Dat zou meer een postmillennialistische opvatting zijn. Daar zal ik niet op ingaan.

Laten we voorlopig, alleen ter wille van de redenering, aannemen dat Openbaring 19 inderdaad de wederkomst van Christus aan het einde van de wereld beschrijft. Betekent dit dat het duizendjarig rijk, waarover je in het volgende hoofdstuk leest, na de wederkomst van Christus komt? Het wordt opgetekend of beschreven na de beschrijving van de wederkomst van Christus, maar hier kun je niet op afgaan. Het beschrijft niet noodzakelijk latere gebeurtenissen, want Openbaring gaat soms terug en vertelt hetzelfde verhaal op een andere manier.

In Openbaring 11 klinkt bijvoorbeeld de zevende bazuin, en daar hebben we de wederkomst van Christus. In hoofdstuk 11, vers 15, lijken we de daadwerkelijke wederkomst en het oordeel over de wereld te hebben. Maar in hoofdstuk 12 beelden de eerste verzen opnieuw de geboorte van Jezus aan het begin van het tijdperk uit. Met

andere woorden, er is een cyclus die aan het einde van hoofdstuk 11 eindigt met de wederkomst van Christus. Maar in hoofdstuk 12 begint een nieuwe cyclus die weer bij het begin begint.

Velen geloven dat hoofdstuk 19 inderdaad de wederkomst van Christus uitbeeldt en daarmee weer een cyclus afsluit, maar dat hoofdstuk 20 weer een nieuwe cyclus begint bij het begin van het tijdperk. Met andere woorden, het feit dat Openbaring 20 na hoofdstuk 19 staat, wil niet noodzakelijk zeggen dat de gebeurtenissen die in hoofdstuk 20 worden beschreven, moeten volgen op de gebeurtenissen die in hoofdstuk 19 worden beschreven. De dingen in Openbaring zijn niet noodzakelijk in chronologische volgorde opgetekend. Johannes heeft veeleer visioenen in een bepaalde volgorde gezien. Sommige van die visioenen gaan terug en spreken over eerdere dingen.

5

Het duizendjarig rijk als het huidige tijdperk

De amillennialistische opvatting is dat de duizendjarige regering in hoofdstuk 20 een symbolisch beeld is van het tijdperk van de gemeente, het huidige tijdperk. Het is geen periode nadat Jezus terugkomt, maar een tijd voordat Jezus terugkomt. Zij geloven dat het binden van satan aan het begin van de duizend jaar verwijst naar wat Jezus volgens Zijn eigen woorden had gedaan: Hij had de sterke gebonden en was diens huis aan het leegroven. Hij zei:

Of hoe kan iemand het huis van de sterke binnengaan en zijn huisraad roven, als hij niet eerst de sterke gebonden heeft? En dan zal hij zijn huis leegroven.

MATTHEÛS 12:29

Een aantal passages in het Nieuwe Testament spreekt over Jezus' grote overwinning op satan toen Hij hier de eerste keer was, vooral aan het kruis. Satan werd uitgeschakeld. Hij werd gebonden. Hij werd verslagen.

Volgens deze uitleg staan de duizend jaar symbool voor een lange periode. De precieze duur doet er niet toe. Zoals Petrus zegt:

Maar laat vooral dit u niet ontgaan, geliefden, dat één dag bij de Heere is als duizend jaar en duizend jaar als één dag.

2 PETRUS 3:8

De duizend jaar worden hier dus niet als een letterlijke tijdsperiode opgevat. Aan het einde van die lange periode komt satan opnieuw in opstand. In Openbaring 20, vers 9 lezen we:

En zij kwamen op over de breedte van de aarde, en omsingelden de legerplaats van de heiligen en de geliefde stad. Maar er daalde vuur van God neer uit de hemel en dat verslond hen.

OPENBARING 20:9

Dat is volgens het amillennialisme de wederkomst van Christus, want Paulus zei in 2 Thessalonicenzen 1:8 dat

wanneer Hij met vlammend vuur wraak oefent over hen die God niet kennen, en over hen die het Evangelie van onze Heere Jezus Christus niet gehoorzaam zijn.

2 THESSALONICENZEN 1:8

Amillennialisten zien dit hoofdstuk 20 dus als een symbolische, zeer symbolische uitbeelding van Christus' overwinning op satan: een lange periode die het tijdperk van de gemeente voorstelt en die symbolisch duizend jaar wordt genoemd, en dan de wederkomst van Christus aan het einde van die periode. Je zult zien dat je in Openbaring 20, na vers 9, de opstanding en het oordeel hebt. Die worden elders in de Schrift altijd bij de wederkomst van Christus geplaatst. Dat is een belangrijk punt.

De opstanding en het oordeel worden beschreven in Openbaring 20, vers 11 tot en met 15. Aan het einde van hoofdstuk 20 dus, na de duizend jaar. Die gebeurtenissen, de opstanding en het oordeel, worden elders in de Schrift altijd bij de wederkomst van Christus geplaatst. De amillennialist zegt dus dat de wederkomst van Christus niet aan het begin van het duizendjarig rijk plaatsvindt. Die vindt aan het einde van die periode plaats. Die periode staat symbolisch voor het huidige tijdperk en eindigt met de wederkomst van Christus. De amillennialist gelooft dus niet in een terugkeer van Christus vóór het duizendjarig rijk. De premillennialist gelooft dat Jezus aan het begin van het duizendjarig rijk komt. De amillennialist denkt dat Hij komt wanneer het voorbij is, aan het einde ervan. Zijn komst maakt er een einde aan.

6

Het laatste oordeel en de nieuwe schepping

Dan komt natuurlijk hoofdstuk 21. Het is interessant dat dit in Openbaring 20, vers 11, aan het einde van het duizendjarig rijk is. Amillennialisten zoals ik denken dat op dat moment de wederkomst van Christus plaatsvindt. In vers 11 staat:

En ik zag een grote witte troon, en Hem Die daarop zat. Voor Zijn aangezicht vluchtten de aarde en de hemel weg, zodat er geen plaats meer voor hen te vinden was.

OPENBARING 20:11

Daar heb je het einde van de wereld, het einde van de hemelen en de aarde.

Dat moet wel het einde van de kosmos zijn.

Wanneer je bij hoofdstuk 21, vers 1 komt:

En ik zag een nieuwe hemel en een nieuwe aarde, want de eerste hemel en de eerste aarde waren voorbijgegaan. En de zee was er niet meer.

OPENBARING 21:1

Wanneer waren die voorbijgegaan? Daar in hoofdstuk 20, vers 11:

voor het gezicht van Hem Die op de troon zat.

Dat is het oordeel voor de grote witte troon. Misschien herinner je je dat Jezus in Mattheüs 25, vers 31 zei:

Wanneer de Zoon des mensen komen zal in Zijn heerlijkheid en al de heilige engelen met Hem, dan zal Hij zitten op de troon van Zijn heerlijkheid. En vóór Hem zullen al de volken bijeengebracht worden, en Hij zal ze van elkaar scheiden zoals de herder de schapen van de bokken scheidt.

MATTHEÛS 25:31-32

Het is het oordeel. Jezus zei dat Hij, wanneer Hij terugkomt, op Zijn troon zal zitten en de volken zal oordelen.

Dat gebeurt hier in hoofdstuk 20, vers 11:

En ik zag een grote witte troon, en Hem Die daarop zat. Voor Zijn aangezicht vluchtten de aarde en de hemel weg, zodat er geen plaats meer voor hen te vinden was.

OPENBARING 20:11

Wanneer Jezus terugkomt, oordeelt Hij en is het het einde van de wereld. Dan worden er nieuwe hemelen en een nieuwe aarde geschapen.

Met andere woorden, wat is het verschil tussen wat de amillennialist en de premillennialist daadwerkelijk verwachten? Het enige verschil is dit. De amillennialist gelooft dat wanneer Jezus terugkomt, dat het einde zal zijn van deze huidige kosmos. En Hij zal de nieuwe hemelen en de nieuwe aarde tot stand brengen, die eeuwig zijn. De premillennialistische visie is hetzelfde, alleen schuiven zij een duizendjarig rijk tussen de wederkomst en de nieuwe hemelen en de nieuwe aarde. Het is vrijwel hetzelfde. Beiden geloven in de wederkomst. Beiden geloven in eeuwige

nieuwe hemelen en een nieuwe aarde. Maar de premillennialist denkt dat er tussen die twee een regering van duizend jaar ligt, die in hoofdstuk 20 wordt beschreven. Ik wil je niet in verwarring brengen. Dit is ingewikkeld.

De reden dat ik dit allemaal ter sprake breng, is dat er niet zo heel veel plaatsen in de Bijbel zijn die over de nieuwe hemelen en de nieuwe aarde spreken. Je vindt het daar in Openbaring 21. Je vindt het ook in de passage die we nu behandelen, in 2 Petrus hoofdstuk 3, vers 13:

Maar wij verwachten, overeenkomstig Zijn belofte, nieuwe hemelen en een nieuwe aarde, waar gerechtigheid woont.

2 PETRUS 3:13

Ook in Jesaja worden de nieuwe hemelen en de nieuwe aarde twee keer genoemd. Maar daar zullen we nu nog niet naar kijken. Dat zullen we doen voordat we klaar zijn. Op dit moment wil ik iets anders bekijken.

7

De dag van de Heere en het einde van de wereld

Als je naar de voorafgaande passage kijkt, 2 Petrus 3:10 tot en met 13, wat zegt Petrus dan? Hij zegt:

Maar de dag van de Heere zal komen

2 PETRUS 3:10

Wat is dat? Ik denk dat dit de wederkomst van Christus is.

Maar de dag van de Heere zal komen als een dief in de nacht.

2 PETRUS 3:10

Jezus zei dat Zijn komst zou zijn als een dief in de nacht. We hebben het dus over de wederkomst van Christus.

‘Dan’ — op welke dag? Op de dag van de Heere, de dag waarop Jezus komt.

Dan zullen de hemelen met gedruis voorbijgaan en de elementen brandend vergaan, en de aarde en de werken daarop zullen verbranden. Als deze dingen dus allemaal vergaan, hoedanig behoort u dan te zijn in heilige levenswandel en in godsvrucht; u, die de komst van de dag van God verwacht en daarnaar verlangt,

2 PETRUS 3:10-12

Die hij in vers 10 zo noemde:

de dag van de Heer.

Nu noemt hij die:

de dag van God.

Dezelfde dag.

de dag waarop de hemelen, door vuur aangestoken, zullen vergaan en de elementen brandend zullen wegsmelten.

2 PETRUS 3:12

Dit lijkt beslist te zeggen dat wanneer Jezus terugkomt op de dag van de Heere, die komt als een dief in de nacht, dat het einde van de wereld is. De hemelen zullen vergaan. De aarde zal verbranden. Lijkt dat niet ontzettend veel op:

En ik zag een grote witte troon, en Hem Die daarop zat. Voor Zijn aangezicht vluchtten de aarde en de hemel weg, zodat er geen plaats meer voor hen te vinden was.

OPENBARING 20:11

Dan zegt hij in vers 13:

‘Toch kijken we, zoals Hij heeft beloofd, uit naar...’ Hij zegt niet: een duizendjarige regering van Christus. Nee, daar ziet hij niet naar uit. Hij ziet uit naar nieuwe hemelen en een nieuwe aarde. Wat wij verwachten wanneer Jezus terugkomt, is geen duizendjarige regering op deze aarde, maar het einde van deze huidige kosmos, die vervangen wordt door nieuwe hemelen en een nieuwe aarde, waarin gerechtigheid woont.

Het punt dat ik hier probeer te maken, is dat Petrus een amillennialist was. Hij dacht niet dat Jezus zou terugkomen en een duizendjarige regering zou vestigen, gevolgd door een nieuwe hemel en een nieuwe aarde. Hij geloofde dat Jezus zou komen en een nieuwe hemel en een nieuwe aarde tot stand zou brengen. Je zou trouwens nergens een andere indruk krijgen dan deze, behalve in Openbaring 19 tot en met 20, als je ervan uitgaat dat hoofdstuk 20 in de tijd moet volgen op hoofdstuk 19. Daar zou je een premillennialistisch scenario vandaan halen. Het duizendjarige rijk wordt nergens in de Bijbel genoemd, behalve in Openbaring 20. Verbazingwekkend, als dat een Bijbelse leer is, dat God je door 66 boeken van de Bijbel heen zou laten gaan, en bijna door het allerlaatste heen, voordat Hij het noemt. Maar Hij noemt het alleen in het meest symbolische van alle boeken van de Bijbel.

Stel dat Jezus een duizendjarig rijk op aarde zal vestigen. Trouwens, het kan mij niet schelen of Hij dat wel of niet doet. Ik ben hier niet emotioneel aan gehecht. Voor mij maakt het niets uit. Maar vroeger geloofde ik het wel, en ik zie nu dat er geen Bijbelse reden voor is, in elk geval geen voldoende reden. Als er na Zijn wederkomst en vóór de nieuwe hemel en de nieuwe aarde een duizendjarige regering van Christus is, wist Petrus daar niets van. Paulus ook niet, zoals we zullen zien. Maar Petrus zegt dat wanneer Jezus terugkomt, dat het einde van de wereld is, het einde van het heelal. Waar wij naar uitzien, is geen duizendjarige regering van Christus op aarde. Wij zien uit naar de nieuwe hemel en de nieuwe aarde.

8

De schepping wordt bevrijd van de vloek

Laten we even naar Romeinen 8 kijken, want ik zei dat ook Paulus niets wist van een duizendjarige regering. Niet alleen heeft hij nooit een duizendjarige regering genoemd, maar hij sprak zelfs alsof die er niet kon zijn, alsof hij er nooit van gehoord had. In Romeinen hoofdstuk 8, vanaf vers 18, zei Paulus:

Want ik ben ervan overtuigd dat het lijden van de tegenwoordige tijd niet opweegt tegen de heerlijkheid die aan ons geopenbaard zal worden. Met reikhalzend verlangen immers verwacht de schepping het openbaar worden van de kinderen van God. Want de schepping is aan de zinloosheid onderworpen, niet vrijwillig, maar door hem die haar daaraan onderworpen heeft,

ROMEINEN 8:18-20

Daarmee bedoelt hij volgens mij de hemel en de aarde.

Hij heeft het over de zondeval, denk ik. De vloek kwam over de aarde, niet omdat de schepping die over zichzelf had gebracht, maar vanwege Adam en vanwege de straf van Adam.

in de hoop dat ook de schepping zelf zal bevrijd worden van de slavernij van het verderf om te komen tot de vrijheid van de heerlijkheid van de kinderen van God.

ROMEINEN 8:21

Verderf betekent hier verval, de aspecten van de zondeval die met verval te maken hebben. De schepping zal daarvan worden bevrijd. De vloek zal worden weggenomen.

Trouwens, ik wil je erop wijzen dat er bij de beschrijving van de nieuwe hemel en de nieuwe aarde in Openbaring 22:3 staat:

En geen enkele vervloeking zal er meer zijn. En de troon van God en van het Lam zal daar zijn, en Zijn dienstknechten zullen Hem dienen,

OPENBARING 22:3

Het beschrijft de nieuwe schepping. Er staat dat er geen vloek meer zal zijn. De gevolgen van Adams zondeval zullen niet langer op de nieuwe aarde rusten. Paulus heeft het over precies hetzelfde. Deze schepping is vanwege Adam onderworpen aan de gevolgen van een vloek. Maar ze zal van die gevolgen van de vloek worden bevrijd. Er zal geen vloek meer zijn. Hij heeft het hier natuurlijk over de nieuwe hemel en de nieuwe aarde.

9

Opstanding en vernieuwing vallen samen

Hij zegt in vers 21 dat ook de schepping zelf bevrijd zal worden van de slavernij van het verderf en zal delen in de vrijheid van de heerlijkheid van de kinderen van God. Vervolgens zegt hij:

Want wij weten dat heel de schepping gezamenlijk zucht en gezamenlijk in barensnood verkeert tot nu toe. En dat niet alleen, maar ook wijzelf, die de eerstelingen van de Geest hebben, ook wijzelf zuchten in onszelf, in de verwachting van de aanneming tot kinderen, namelijk de verlossing van ons lichaam.

ROMEINEN 8:22-23

Waarop?

Ongetwijfeld bedoelt hij de opstanding, wanneer Jezus terugkomt. Met andere woorden, wij zien uit naar de opstanding bij de wederkomst van Christus. Maar de schepping ziet daar ook naar uit. Waar ziet de schepping naar uit? Naar de heerlijke vrijheid van de zonen van God, de openbaarwording van de zonen van God, de opstanding van onze lichamen, de wederkomst van Christus. Met andere woorden, de schepping ziet uit naar de wederkomst van Christus. Waarom? Omdat ze op dat moment bevrijd zal worden van de slavernij van het verval, de slavernij van het verderf. De vloek zal worden weggenomen. Hier wordt verwezen naar de nieuwe hemel en de nieuwe aarde.

Paulus weet niets van een tussenperiode tussen de verlossing van onze lichamen bij de komst van Christus en het moment waarop de vloek van de schepping zal worden weggenomen. De schepping ziet uit naar precies het moment waarop wij verheerlijkt zullen worden, openbaar zullen worden als de zonen van God, omdat dat ook het moment is waarop de schepping van de vloek zal worden bevrijd. Met andere woorden, Paulus ziet onze opstanding bij de wederkomst van Christus als het moment waarop de aarde en de hemel, de schepping, bevrijd zullen worden van de slavernij van de vloek. Openbaring plaatst dat bij het aanbreken van de nieuwe hemel en de nieuwe aarde.

Paulus had het duidelijk kunnen zeggen als hij had geweten dat hierover een geschil zou ontstaan. Hij zinspeelt op dingen zonder ze uit te leggen, omdat hij niet wist dat er premillennialisten zouden zijn die een ander scenario zouden hebben. Maar je kunt aan wat hij zegt zien dat hij de vernieuwing van het heelal verwacht bij de komst van Christus, wanneer wij vernieuwd worden in onze opgestane lichamen. Dit is, geloof ik, hoe we het begrijpen.

10

De opstanding van rechtvaardigen en goddelozen

Wat Jezus betreft, trouwens — we gaan niet op al Zijn onderwijs in, maar Zijn onderwijs dat hier van belang is voor de vraag naar het premillennialisme, gaat over de opstanding. Want volgens de premillennialistische opvatting is er aan het einde

van het duizendjarig rijk een opstanding en een oordeel. We zien het duidelijk aan het einde van hoofdstuk 20.

En ik zag een grote witte troon, en Hem Die daarop zat. Voor Zijn aangezicht vluchtten de aarde en de hemel weg, zodat er geen plaats meer voor hen te vinden was. En ik zag de doden, klein en groot, voor God staan. En de boeken werden geopend en nog een ander boek werd geopend, namelijk het boek des levens. En de doden werden geoordeeld overeenkomstig wat in de boeken geschreven stond, overeenkomstig hun werken. En de zee gaf de doden die in haar waren. Ook de dood en het rijk van de dood gaven de doden die in hen waren, en zij werden geoordeeld, ieder overeenkomstig zijn werken. En de dood en het rijk van de dood werden in de poel van vuur geworpen. Dit is de tweede dood. En als iemand niet bleek ingeschreven te zijn in het boek des levens, werd hij in de poel van vuur geworpen.

OPENBARING 20:11-15

Dat vindt allemaal plaats aan het einde van het duizendjarig rijk in hoofdstuk 20. Dat zijn ook de dingen waarvan Jezus zei dat ze zullen gebeuren wanneer Hij terugkomt. Maar de premillennialist zegt: 'Nee, Jezus is duizend jaar vóór dat tijdstip teruggekomen.' Dus de premillennialist zegt: 'Jezus zal de christenen bij Zijn wederkomst opwekken, maar de goddelozen zullen aan het einde van het duizendjarig rijk worden opgewekt.' We hebben dus twee verschillende opstandingen.

Dat heeft Christus niet gezegd. Jezus zei in Johannes 5:28:

Verwonder u daar niet over, want de tijd komt waarin allen die in de graven zijn, Zijn stem zullen horen, en zij zullen eruitgaan: zij die het goede gedaan hebben, tot de opstanding ten leven, maar zij die het kwade gedaan hebben, tot de opstanding ter verdoemenis.

JOHANNES 5:28-29

Het uur komt waarop allen die in de graven zijn zullen opstaan, goeden en slechten: sommigen ten leven, anderen tot veroordeling. Het gebeurt allemaal in één uur. Jezus zei dat; dat is Johannes 5:28.

11

De laatste dag in het onderwijs van Jezus

[Vertalersnoot: De spreker redeneert hier vanuit de Engelse vertaling ‘the hour’ (‘het uur’). De HSV vertaalt dit in Johannes 5:28 met ‘de tijd’.] Er zijn ook andere dingen die Jezus heeft gezegd die hierop wijzen. Daar wil ik niet uitvoerig op ingaan. Maar Christus zei natuurlijk vier keer in Johannes 6 dat Hij ons op de laatste dag zal opwekken — ons christenen. Hij zei:

En dit is de wil van de Vader, Die Mij gezonden heeft, dat Ik van alles wat Hij Mij gegeven heeft, niets verloren laat gaan, maar het doe opstaan op de laatste dag. En dit is de wil van Hem Die Mij gezonden heeft, dat ieder die de Zoon ziet en in Hem gelooft, eeuwig leven heeft, en Ik zal hem doen opstaan op de laatste dag.

JOHANNES 6:39-40

Maar het is ook op de laatste dag dat Hij de goddelozen zal oordelen. Volgens Johannes 12:48 zullen de goddelozen op de laatste dag worden geoordeeld. Er is dus één dag.

Petrus noemt die dag in de passage die we bekijken de dag van de Heere in vers 10 en de dag van God in vers 12. Soms wordt die, zoals in Filippenzen, de dag van Christus genoemd. In 1 Korinthe wordt die de dag van onze Heere Jezus Christus genoemd. Het is echter één dag. Het is de dag van God, de dag van de Heere, de dag van Christus, de dag van Jezus of de dag van de Heere Jezus Christus. Het is die dag die Jezus de laatste dag noemde. Er is een dag die de laatste is. Hij zal Zijn volk opwekken en Hij zal de goddelozen oordelen op de laatste dag. Dus het idee dat er vóór het duizendjarig rijk een opstanding van sommige mensen is en daarna van andere mensen, past niet bij wat elders in de Schrift over de opstanding wordt onderwezen. De premillennialistische opvatting lijkt eigenlijk weinig te hebben wat haar ondersteunt, behalve dat die hoofdstukken in Openbaring chronologisch worden opgevat. En dat is niet noodzakelijkerwijs iets wat je zou moeten doen.

12

Preterisme en de verwoesting van Jeruzalem

Er is nog één andere vraag over deze nieuwe hemel en nieuwe aarde die we in 2 Petrus 3 moeten bekijken. Je weet heel goed dat ik geloof dat er veel passages in de Bijbel zijn die over de verwoesting van Jeruzalem in het jaar 70 na Christus gaan. Omdat ik zoveel passages zie die over dat onderwerp gaan, wordt de opvatting die ik hierover aanhang gedeeltelijk preterisme genoemd. Preterisme betekent: in het verleden vervuld. Ik geloof dat een deel van de profetieën die we in het Nieuwe Testament vinden, in het verleden is vervuld, bij de verwoesting van Jeruzalem.

Er zijn mensen die volledige preteristen worden genoemd. Ik ben er niet een van. Sterker nog, ik ga met een van hen in debat. Volledige preteristen geloven dat alle profetieën in de Bijbel in het jaar 70 na Christus zijn vervuld. Met andere woorden, als je kijkt naar alle profetieën in het Nieuwe Testament die mensen gewoonlijk op de wederkomst van Christus betrekken, zegt een gedeeltelijk preterist dat sommige van die profetieën niet over de wederkomst van Christus gaan. Sommige daarvan gaan over wat er in het jaar 70 na Christus is gebeurd. Ik ben dus een gedeeltelijk preterist. Een volledig preterist zegt dat ze allemaal over het jaar 70 na Christus gaan. Een

volledig preterist zegt dat alles lang geleden al is vervuld. Er is geen toekomstige wederkomst van Christus. Er is geen toekomstige opstanding. Er is geen toekomstig einde van de wereld. Het is allemaal vervuld in het jaar 70 na Christus.

Daar ben ik het niet mee eens, en dit is een van de passages waarover ik het niet met hen eens ben. Zij geloven dat deze passage over het jaar 70 na Christus en de verwoesting van Jeruzalem gaat. Je zou kunnen zeggen: 'Maar dat was niet het einde van de wereld.' Zij zeggen: 'Nee, dit is beeldspraak.' De oude orde van het jodendom, die met de verwoesting van de tempel ten einde kwam, wordt met de oude schepping vergeleken. En de orde van het nieuwe verbond die Christus heeft gebracht, is de nieuwe schepping, symbolisch aangeduid als de nieuwe hemel en de nieuwe aarde en de oude hemel en de oude aarde.

Paulus zei immers wel:

Daarom, als iemand in Christus is, is hij een nieuwe schepping: het oude is voorbijgegaan, zie, alles is nieuw geworden.

2 KORINTHE 5:17

Daarom zeggen zij dat de verwijzing naar het voorbijgaan van de oude schepping, of de oude hemel en de oude aarde, symbolisch is. Die gaat in vlammen op. Het is als het verbranden van Jeruzalem, het einde van de tempel, het einde van de oude orde. Petrus schrijft:

Maar wij verwachten, overeenkomstig Zijn belofte, nieuwe hemelen en een nieuwe aarde, waar gerechtigheid woont.

2 PETRUS 3:13

Volgens hen betekenen deze woorden dat we uitzien naar de nieuwe orde die ervoor in de plaats komt en die daarna blijft voortbestaan.

Eén ding pleit voor hen. Naar mijn mening is het niet genoeg, maar dit pleit wel voor hen: alle boeken van het Nieuwe Testament, met de mogelijke uitzondering van de geschriften van Johannes, zijn vóór het jaar 70 na Christus geschreven. Dat betekent dat je zou kunnen opperen dat de voorspellingen in het jaar 70 na Christus vervuld

zijn, omdat de profetieën vóór die tijd zijn geschreven. Petrus is vóór het jaar 70 na Christus geschreven. Ongetwijfeld zagen heel veel christenen uit naar deze gebeurtenis die Jezus had voorspeld. Jezus zei over de tempel:

Jezus antwoordde en zei tegen hen: Ziet u dit alles? Voorwaar, Ik zeg u: hier zal niet één steen op de andere steen gelaten worden die niet afgebroken zal worden.

MATTHEÛS 24:2

Hij voorspelde de totale verwoesting van de tempel. De christenen verwachtten dat. Sommigen denken dat deze passage daarover gaat. Ik geloof niet dat ze gelijk hebben, maar ik zal je één reden geven waarom ze in elk geval een argument hebben dat het overwegen waard is.

13

De nieuwe hemel en aarde bij Jesaja

Als je terugbladert naar Jesaja hoofdstuk 65, dan is dat de eerste plaats in de Bijbel waar een nieuwe hemel en een nieuwe aarde worden genoemd. Daarna wordt het in het Oude Testament nog maar één keer genoemd, in Jesaja 66. Petrus en Openbaring zijn de enige plaatsen waar je de verwijzing naar een nieuwe hemel en een nieuwe aarde vindt. Voordat Petrus dit schreef en Openbaring werd geschreven, kwamen die uitdrukkingen alleen in Jesaja 65 en 66 voor. Maar zelfs daar is niet eenduidig wat ermee bedoeld wordt. In Jesaja 65, vers 17, zegt God:

Want zie, Ik schep een nieuwe hemel en een nieuwe aarde. Aan de vorige dingen zal niet meer gedacht worden, ze zullen niet meer opkomen in het hart.

JESAJA 65:17

Deze bewoording is interessant, omdat God eerder in Jesaja zei:

Denk niet aan de dingen van vroeger, let niet op de dingen van het verleden. Zie, Ik maak iets nieuws. Nu zal het ontkiemen. Zult u dat niet weten? Ja, Ik zal een weg aanleggen in de woestijn, rivieren in de wildernis.

JESAJA 43:18-19

Vaak spreekt God in Jesaja over de orde van het nieuwe verbond als iets nieuws dat Hij gaat doen, en over de orde van het oude verbond als iets ouds waaraan niet meer gedacht zal worden en dat voorbij zal zijn. De bewoording hier klinkt alsof Hij mogelijk over hetzelfde zou kunnen spreken.

Wat voor die mogelijkheid pleit, is dat het gedeelte van Jesaja waarin we ons bevinden, Jesaja 60 tot en met 66, de laatste zeven hoofdstukken van het boek, voortdurend spreekt over verwoesting en vervanging, verwoesting en vervanging. Het is een thema dat in Jesaja 60 tot en met 66 steeds terugkeert.

Waarschijnlijk citeren de schrijvers van het Nieuwe Testament wel zeven of acht keer uit juist dit gedeelte van Jesaja. Ze citeren vaak uit Jesaja 60 tot en met 66, en ze passen het altijd toe op hun eigen tijd. Ze gaan er altijd van uit dat wat ze citeren, gaat over de tijd waarin zij leven. Dat zou betekenen dat de schrijvers van het Nieuwe Testament vonden dat de overgang van het oude naar het nieuwe waarover Jesaja 60 tot en met 66 spreekt, een overgang was die zij tijdens hun leven meemaakten.

Dat zou steun geven aan de gedachte dat Jesaja 60 tot en met 66 spreekt over de afschaffing van de oude orde, de Joodse orde, de tempel en dat alles, en de invoering van de nieuwe orde onder de Messias, het nieuwe verbond. In dit gedeelte spreekt Jesaja over een nieuwe hemel en een nieuwe aarde. Dat moedigt sommigen weer aan om te zeggen: 'Zie je wel, de nieuwe hemel en de nieuwe aarde, dat is eigenlijk gewoon beeldspraak. Het is niet werkelijk het einde van het heelal zoals wij dat kennen. Het is het einde van het Joodse heelal. Het is het einde van de Joodse orde. De oude schepping die door Mozes is ingesteld, wordt vervangen door een nieuwe schepping in Christus, het nieuwe verbond.'

Ik moet zeggen dat ik daar, wanneer ik Jesaja 60 tot en met 66 lees, iets in zie. Ik zie inderdaad sterke redenen om te vermoeden dat Jesaja die taal op die manier gebruikt. Maar ik denk nog steeds niet dat Petrus dat doet. Hier zou een volledig preterist zeggen dat ik inconsequent ben. Omdat ik een gedeeltelijk preterist ben, zie ik sommige van deze passages op die manier, maar niet allemaal. De volledig preterist zegt: 'Waarom ben je niet gewoon consequent en zie je ze allemaal op die manier?' Daar zijn redenen voor. Ik denk dat je passages in hun context moet bekijken, van geval tot geval.

14

Het nieuwe verbond als voorproefje

Wat ik geloof, is dit: de orde van het nieuwe verbond is een voorproefje van de werkelijke nieuwe schepping. Denk aan Hebreeën 6, waar de schrijver sprak over degenen die afvallig zijn geworden. Er staat:

Want het is onmogelijk om hen die eens verlicht zijn geweest, die de hemelse gave geproefd hebben en deelgenoot zijn geworden van de Heilige Geest,

HEBREEËN 6:4

enzovoort. Er staat:

en die het goede Woord van God geproefd hebben en de krachten van de komende wereld,

HEBREEËN 6:5

Christenen zijn mensen die de krachten van de komende eeuw hebben geproefd.

Ik denk dat er nog een eeuw moet komen, en dat is de nieuwe hemel en de nieuwe aarde. Wij hebben, geestelijk gesproken, de krachten daarvan geproefd. We hebben daar een voorproefje van gekregen, genoeg om wat we hebben zelfs een nieuwe schepping te noemen. Maar het heeft nog niet volledig gestalte gekregen. God heeft

een nieuwe orde ingeluid, maar er moet nog een toekomstige eeuw komen. Wat we nu ervaren, is slechts een eerste smaak, een voorproefje van die orde, die nog moet komen wanneer Jezus terugkomt.

Dus ik denk niet dat het tegenstrijdig is om te erkennen dat passages die spreken over de nieuwe hemel en de nieuwe aarde, of de nieuwe schepping, betrekking hebben op het heden, maar er ook een vervulling van in de toekomst in te zien. Eén reden waarom ik dat zeg, is dat er in Openbaring hoofdstuk 21 staat, en ik weet niet of ik het versnummer heb:

Ik zag nieuwe hemelen en een nieuwe aarde neerdalen, met de heerlijkheid van God.

OPENBARING 21

Ik moet zeggen dat ik niet zeker weet welk vers het is. Het staat ergens aan het begin van hoofdstuk 21. Maar wat Johannes ziet, is de nieuwe hemel en de nieuwe aarde. O, vers 11 — het nieuwe Jeruzalem:

Zij had de heerlijkheid van God, en haar uitstraling was als een zeer kostbare edelsteen, als een kristalheldere steen jaspis.

OPENBARING 21:11

Nu is de gemeente nog niet verheerlijkt. Wij zullen verheerlijkt worden, geloof ik, wanneer Jezus terugkomt en wij worden opgewekt. Dat is de verheerlijking. Johannes ziet in Openbaring 21 de gemeente verheerlijkt. Dat is nog niet zo. Dat is na de wederkomst. En Petrus zegt:

Maar wij verwachten, overeenkomstig Zijn belofte, nieuwe hemelen en een nieuwe aarde, waar gerechtigheid woont.

2 PETRUS 3:13

Persoonlijk geloof ik dat hij het heeft over dezelfde nieuwe hemel en nieuwe aarde waar Johannes het over heeft: de vervulling bij de wederkomst van Christus.

15

Van de zondvloed naar het oordeel door vuur

Waarom zou ik nu daarvoor kiezen als ik het op beide manieren zou kunnen opvatten? Als ik geloof dat Jesaja het inderdaad kan hebben over de overgang van het oude verbond naar het nieuwe, waarom zou ik Petrus daar dan niet ook over laten spreken? Waarom zou ik zeggen dat hij het over de toekomst heeft, zoals Openbaring? Daar is een reden voor. In de eerdere verzen van hoofdstuk 3 zegt Petrus:

Want willens en wetens is het hun onbekend dat door het Woord van God de hemelen er reeds lang geweest zijn, evenals de aarde, die uit water oprijst en in water vaststaat. Daardoor is de wereld die er toen was, vergaan, overspoeld door het water.

2 PETRUS 3:5-6

Vervolgens spreekt hij over de huidige wereld, waarmee hij de wereld sinds de zondvloed bedoelt. Hij zegt:

Maar de hemelen die er nu zijn, en de aarde, zijn door hetzelfde Woord als een schat weggelegd en worden voor het vuur bewaard tot de dag van het oordeel en van het verderf van de goddeloze mensen.

2 PETRUS 3:7

Hij beschrijft dat als het vergaan van de hemel en het verbranden van de aarde, enzovoort.

Hij beschrijft niet dat er een einde komt aan de Joodse orde. Hij beschrijft het einde van de wereld zoals die sinds de zondvloed bestaat. De wereld van vóór de zondvloed werd door water vernietigd. De wereld sinds de zondvloed zal uiteindelijk door vuur worden vernietigd. Het lijkt er niet op dat hij het heeft over het einde van de Joodse orde. God heeft deze huidige wereld eenmaal met water geoordeeld, en hij zegt dat Hij het opnieuw gaat doen met vuur. Het is niet de Joodse orde, maar de wereld die in de

dagen van Noach in water werd vernietigd. En de Joodse orde is niet eens onmiddellijk daarna ontstaan. De wereld sinds de zondvloed is niet de Joodse orde. Dus wanneer Petrus deze vernietiging van de wereld en het heelal uitvoerig beschrijft, geloof ik dat hij het heeft over de uiteindelijke vernietiging bij de komst van Christus.

Nu is dit misschien zo technisch dat het je helemaal niets kan schelen. Ik moet er rekening mee houden dat mensen die naar deze lezingen luisteren vanuit allerlei verschillende opvattingen kunnen komen. Veel mensen hebben met volledig preterisme geflirt. En veel mensen gebruiken volledig preterisme om uitvoerig over deze passage te discussiëren. Daarom zeg ik je dat ze het volgens mij mis hebben wanneer ze deze passage op het jaar 70 na Christus toepassen, omdat dat niet past bij wat eraan voorafgaat. Wat eraan voorafgaat, is 2 Petrus 3:1 tot en met 9. Dat gaat over de wereld en Gods handelen met de wereld als geheel: haar eerst met water wegvagen, haar later met vuur wegvagen. Daarom denk ik dat hij het over de wederkomst van Christus heeft wanneer hij zegt:

de dag van de Heer en de dag van God.

En

Maar wij verwachten, overeenkomstig Zijn belofte, nieuwe hemelen en een nieuwe aarde, waar gerechtigheid woont.

2 PETRUS 3:13

Dat ligt in de toekomst.

16

Heilig leven en Gods geduld

Ten slotte, in vers 14 tot het einde:

Daarom, geliefden, terwijl u deze dingen verwacht, beijver u om onbevlekt en smetteloos door Hem bevonden te worden in vrede

2 PETRUS 3:14

Dit doet ons denken aan de schrijver van Hebreeën, die zegt:

Jaag de vrede na met allen, en de heiliging, zonder welke niemand de Heere zal zien.

HEBREEËN 12:14

Jaag dus ook vrede na. Dat gaat over je omgang met andere mensen. En onbesmet, heilig, onberispelijk zijn, dat heeft te maken met je verhouding tot God.

en beschouw het geduld van onze Heere als zaligheid; zoals ook onze geliefde broeder Paulus, naar de wijsheid die hem gegeven is, u geschreven heeft,

2 PETRUS 3:15

Dat wil zeggen: het geduld. Nu verwijst hij terug naar vers 9, waar hij zei:

De Heere vertraagt de belofte niet (zoals sommigen dat als traagheid beschouwen), maar Hij heeft geduld met ons en wil niet dat enigen verloren gaan, maar dat allen tot bekering komen.

2 PETRUS 3:9

Hij heeft geduld met ons. Gods uitstel, zegt Petrus, komt niet doordat Hij op enige manier traag is in het nakomen van Zijn beloften, maar doordat Hij geduldig is. En Zijn geduld betekent behoud voor velen. Dat wil zeggen: hoe langer Hij wacht, hoe meer gelegenheden er zullen zijn voor meer mensen om behouden te worden. Zijn geduld, waardoor Hij de wereld nog niet oordeelt, biedt dus meer mensen de gelegenheid tot behoud. Zo moet je dat zien.

Wanneer mensen zeggen:

en zeggen: Waar is de belofte van Zijn komst? Want vanaf de dag dat de vaderen ontslapen zijn, blijven alle dingen zoals vanaf het begin van de schepping.

2 PETRUS 3:4

bedenk dan: nee, zo zit het niet. Dit is God Die geduldig is. Dit is God Die het behoud van meer mensen zoekt.

17

Petrus erkent Paulus' brieven als Schrift

Hij zegt:

en beschouw het geduld van onze Heere als zaligheid; zoals ook onze geliefde broeder Paulus, naar de wijsheid die hem gegeven is, u geschreven heeft, zoals ook in alle brieven, wanneer hij deze dingen ter sprake brengt. Daaronder zijn sommige zaken die moeilijk te begrijpen zijn, die de onkundige en onstandvastige mensen verdraaien, tot hun eigen verderf, net als de andere Schriften.

2 PETRUS 3:15-16

Dit wordt vaak aangehaald om erop te wijzen dat Petrus Paulus steunde. Enerzijds steunde hij Paulus door zijn geschriften als Schrift te erkennen. Hij zei dat Paulus het eens is met wat ik zeg. Al zijn brieven sluiten hierbij aan. Hij noemt dit vaak, en je moet hem serieus nemen, want zijn geschriften zijn Schrift. Hij zegt dat zijn geschriften Schrift zijn wanneer hij zegt dat de verkeerde soort mensen de geschriften van Paulus verdraaien om tot de verkeerde conclusie te komen, net zoals ze dat met de rest van de Schrift doen. De formulering suggereert dat de geschriften van Paulus Schrift zijn, en dat er daarnaast de rest van de Schrift is. Deze mensen behandelen

beide op dezelfde manier. Hun omgang met de geschriften van Paulus komt overeen met de manier waarop ze ook met de rest van de Schrift omgaan. Ze zijn oneerbiedig. De formulering van Petrus klinkt alsof de geschriften van Paulus Schrift zijn. Als Petrus dat zegt, wie kan het dan ontkennen? Petrus was aangesteld als een onbetwiste apostel. Het apostelschap van Paulus is door de eeuwen heen door mensen betwist. Zelfs in zijn eigen tijd betwistten sommigen dat Paulus een apostel was, en sommigen doen dat nog steeds. Petrus deed dat niet. Petrus aanvaardde hem als apostel.

18

Petrus erkent Paulus als apostel

Je zou kunnen zeggen: ‘Wacht eens, hij zegt niet dat hij hem als apostel ziet. Het enige wat hij over Paulus zegt, is dat hij een geliefde broeder is.’ Laten we het daarbij houden. Petrus kende de brieven van Paulus. Hij kon de inhoud van de brieven van Paulus moeilijk weergeven zonder ermee vertrouwd te zijn. Hij zegt dat de brieven van Paulus deze dingen ook onderwijzen. Hij heeft ze gelezen. Hoe beginnen de brieven van Paulus? Steevast:

Paulus, apostel van Jezus Christus door de wil van God, en
Timotheüs, de broeder, aan de gemeente van God die in Korinthe
is, met al de heiligen die in heel Achaje zijn:

2 KORINTHE 1:1

Petrus wist heel goed dat Paulus niet zomaar een geliefde broeder was. Paulus was een geliefde broeder die beweert een apostel van Jezus Christus te zijn, dezelfde titel die Petrus en de andere elf hadden. Als Paulus naar de mening van Petrus geen apostel van Jezus Christus was, had hij hem als een valse apostel moeten ontmaskeren in plaats van hem een geliefde broeder te noemen. Iemand kan niet zomaar beweren een apostel van Christus te zijn en daarmee weggkomen, tenzij hij er ook een is, tenminste in de ogen van mensen als Petrus.

Petrus aanvaardt de aanspraken van Paulus. Hij aanvaardt zijn brieven als Schrift. Hij aanvaardt Paulus als een geliefde broeder. Meer kon Paulus zich aan erkenning niet wensen, want de apostelen waren de meest gezaghebbende personen in de vroege gemeente. Ze waren door Jezus aangesteld om officieel namens Hem te spreken. Petrus was van de twaalf apostelen degene die het meest uitgesproken was en het gemakkelijkst werd herkend. Als iemand later wilde opstaan en zeggen: 'Ik ben ook een apostel', waarom zou iemand hem dan geloven? Als Petrus zegt dat hij het is, dan is dat een behoorlijk sterke aanbeveling.

Je kunt Jezus niet volgen zonder het onderwijs van Petrus te volgen. Petrus leert dat Paulus een geliefde broeder is en dat zijn brieven Schrift zijn. We hebben hier heel duidelijk een erkenning van Paulus waar niemand eerlijk omheen kan. Sommigen kunnen dat wel door te zeggen dat Petrus deze brief niet heeft geschreven. Maar zoals ik al zei, het officiële standpunt van de kerk was, nadat men dit lange tijd heel nauwkeurig had onderzocht, dat het de brief van Petrus is.

19

Waakzaam blijven en groeien in genade

Vers 17:

U dan, geliefden, omdat u dit van tevoren weet, wees op uw hoede, zodat u niet door de dwaling van normloze mensen wordt meegesleept en afvalt van uw eigen vastheid.

2 PETRUS 3:17

Hier staat opnieuw een waarschuwing, net zoals je die in Hebreeën hebt. Jullie broeders, jullie christenen, pas op. Ook jullie zouden misleid kunnen worden, net als de goddelozen. Hij neemt niet aan dat je, als je een van onze geliefde broeders bent, niet op je hoede hoeft te zijn voor de gevaren van afvalligheid.

Maar groei in de genade en kennis van onze Heere en Zaligmaker Jezus Christus. Hem zij de heerlijkheid, zowel nu als in de dag van de eeuwigheid. Amen.

2 PETRUS 3:18

Over dit groeien in genade hebben we het eerder gehad. De brieven van Petrus beginnen allebei met de woorden:

uitverkoren overeenkomstig de voorkennis van God de Vader, door de heiliging van de Geest, tot gehoorzaamheid en besprenkeling met het bloed van Jezus Christus: moge genade en vrede voor u vermeerderd worden.

1 PETRUS 1:2

Een toename van de ervaring van genade in je leven. Meer genade hebben om hulp te krijgen wanneer je die nodig hebt. Meer genade in je karakter hebben om aan anderen te betonen,

Laat er geen vuile taal uit uw mond komen, maar wel iets goeds, wat nuttig is tot opbouw, opdat het genade geeft aan hen die het horen.

EFEZE 4:29

Dat zegt Paulus in Efeze, nadat je vol genade bent geworden. Over Christus schrijft Johannes:

En het Woord is vlees geworden en heeft onder ons gewoond (en wij hebben Zijn heerlijkheid gezien, een heerlijkheid als van de Eniggeborene van de Vader), vol van genade en waarheid.

JOHANNES 1:14

Dat schrijft Johannes in hoofdstuk 1, vers 14. In vers 16 voegt hij eraan toe dat wij allen uit Zijn volheid ontvangen hebben.

We moeten toenemen in genade, want daarmee gaan we meer op Christus lijken. Zijn natuur is genade en waarheid. Daarin moeten we toenemen. We moeten dus blijven groeien in kennis. Hier staat niet epignosko. Hier staat gewoon ginosko. Dit is geen volle kennis, want hij beschrijft iets wat kan toenemen. Volle kennis kan per definitie niet toenemen. Ze is vol. Maar er valt nog steeds te leren. Er valt een diepere vertrouwdsheid te verkrijgen. Voor zover we onze kennis van God kunnen vergroten, spoort hij ons aan dat te doen.

Groei in genade en groei in kennis vormen zo ongeveer de twee kanten die bij christelijke volwassenheid in evenwicht moeten zijn. Genade is karakter, het karakter van Christus dat in jou zichtbaar wordt, Zijn genade. Kennis heeft meer te maken met je begrip van de christelijke waarheid enzovoort. Wat verder komen in je kennis van de dingen van God, en ook meer op Jezus gaan lijken: dat zijn de dingen die christelijke groei en volwassenheid zullen kenmerken.

En zo komen we aan het einde van deze brief.

Om verder te lezen

Alle bijbelteksten die in deze lezing aan bod komen, in de volgorde waarin ze gebruikt zijn.

- 2 Petrus 3:14
- 2 Petrus 3:10-13

- Openbaring 21:1
- Mattheüs 12:29
- 2 Petrus 3:8
- Openbaring 20:9
- 2 Thessalonicenzen 1:8
- Openbaring 20:11
- Mattheüs 25:31-32
- 2 Petrus 3:13
- 2 Petrus 3:10
- 2 Petrus 3:10-12
- 2 Petrus 3:12
- Romeinen 8:18-20
- Romeinen 8:21
- Openbaring 22:3
- Romeinen 8:22-23
- Openbaring 20:11-15
- Johannes 5:28-29
- Johannes 6:39-40
- 2 Korinthe 5:17
- Mattheüs 24:2
- Jesaja 65:17
- Jesaja 43:18-19
- Hebreëën 6:4
- Hebreëën 6:5
- Openbaring 21:11
- 2 Petrus 3:5-6
- 2 Petrus 3:7
- Hebreëën 12:14
- 2 Petrus 3:15
- 2 Petrus 3:9
- 2 Petrus 3:4
- 2 Petrus 3:15-16
- 2 Korinthe 1:1
- 2 Petrus 3:17

- 2 Petrus 3:18
- 1 Petrus 1:2
- Efeze 4:29
- Johannes 1:14

Lezing © Steve Gregg / The Narrow Path. Nederlandse vertaling © 2026 Vers voor Vers. De bijbeltekst in deze uitgave is ontleend aan de Bijbel in de Herziene Statenvertaling, © 2010/2016 Stichting HSV.